

чая да използватъ неминуемо тъй породимата се вражда между два, едакво опасни за тѣхъ, славянски народи. Наистина, българското въстание въ Македония прѣзъ 1903 г. — избухнало въ покрайнини именно прѣзъ които се надѣваха сърбитѣ да слѣзатъ на Егейското море — изнесе прѣдъ чуждия свѣтъ неоспоримия фактъ, че тамошното население е *българско*, и, слѣдователно, че Македония е прѣдимно български край, но отъ друга страна *прецезира* сръбскитѣ тукъ аспирации и оформи турското *divide et impera*. Резултатъ отъ това бѣ прошарването на цѣлия Скопски санджакъ и частъ отъ Битолския съ сърбомани — до вчера чисти българи — днесъ притиснати между оржието на сръбскитѣ чети и потисничеството на турскитѣ власти.

За сръбската дипломация бѣ важно да се извоюва въ Македония колкото се може по голѣмъ теренъ на сръбски аспирации, та въ даденъ момементъ, когато ще дойде редъ да се рѣшава въпроса на зелената маса, или чрѣзъ желѣзото, въ „отстѣпването“ отъ *по-голямото*, да усигурятъ *по-малкото*. Тава се подчертава и отъ факта, че сръбскитѣ държавници никогажъ не зж сподѣляли българското становище по въпроса: „Автономна Македония“, по простата причина, че въ една автономна Македония, каквато историята, географията и етнографията очертаватъ съ Скопска Чернагора, Шаръ, Черния Дринъ, Бистрица, Егейско море и р. Мѣста, при неоязвимо отъ Портата и чуждитѣ агенти самоуправление, спечелванитѣ чрѣзъ турскитѣ власти, гръцска патриаршия и сръбски чети и пари *сърбомани* ще изчезнатъ заедно съ горнитѣ условия за създаването имъ.

За обособяването на сърбитѣ въ Стара Сърбия и Македония сръбскитѣ политици крояха отначало да издѣйствуватъ отъ цариградската патриаршия възобновяването на Печската архиепископия. Колкото и първата да

сръбска боя бѣха покрити не само цѣла Македония, но още и 1/2-та отъ сѣв Българя, голѣма частъ отъ Албания и южна Австрия. Употрѣбиха се всички усилия да се създадатъ цѣли легенди на Западъ за сръбския произходъ на македонцитѣ и за сръбскитѣ прѣва надъ Македония, до гдѣто, оборени по всички направлення отъ български и западни, безпристрастни учени, въ смисълъ, че „славянитѣ“ въ Македония сж българи по произходъ, национално съзнание и езикъ, сърбитѣ въ най-последно врѣме бидоха принудени да признаятъ, че тѣхнитѣ втурвания въ Македония сж върху основание чисто и просто на *длъжежъ отъ сфери на интереси*. Но за това по-долу.